

Zázrak

*je život
v lone matky utkaný,
keď cíti
a vníma jeho pohyby.
Zázrak je,
keď nadýchne sa,
keď prvýkrát
schúli sa v jej objatí.
Zázrak je,
že maličké dieťa
tak veľký svet
zachráni.*

*Zázrak je,
že Bohu
na nás
tak veľmi záleží.*

Lebo tak Boh miloval svet, že svojho Jednorodeného Syna dal,
aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.

Ján 3, 16

Adventný kalendár

Pomaly. Celkom pomaly otváram svoj adventný kalendár.

Je tak trochu zvláštny. Celkom iný než tie so sladkými prekvapeniami uprostred. Nemá okienka, len malé zásuvky - a nie sú na nich čísla, ale mená na každej z nich. Nemá dvadsaťštyri okienok ale šuplíčkov dosť na štyri nedele.

Keď doň nazrieš ty – neuvidíš tam vôbec nič. Zdá sa ti, že sú celkom prázdne. Keď ho však otvorím ja, každá zásuvka je plná po okraj. Lebo aj to neviditeľné môže byť občas veľmi ťažké.

Na samom konci je jedna výnimočná zásuvka. Zatiaľ je zatvorená, no aj tak svetlo z nej preniká von cez malé štrbinky. Túžim sa k nej dostať, no viem, že najskôr musím pootvárať všetky tie, ktoré sú poukladané pred ňou. Vybrať ich obsah a rozhodnúť sa, čo s ním urobím. Presne tak, ako malé dieťa, ktoré netrpezlivo, každý deň otvára okienko za okienkom a túži, aby bruško potešilo poslednou sladkou odmenou. Aby už konečne boli Vianoce. Preto je pre mňa tou vytúženou, očakávanou, vzácnou a jedinečnou - práve tá posledná.

Pomaly otváram..

Tento kalendár je obraz môjho života. V prvej zásuvke je ukrytý hnev. V druhej zbytočná výčitka. V tretej ľahostajnosť, a v tých ďalších slabosť, závisť, pocit krivdy, sebaistota, nerozhodnosť, nedôvera, prílišná opatrnosť... Musím ich vybrať – odstrániť zo zásuvky i zo svojho života. Vyhodiť hnev a nájsť pokoj, zbaviť sa ľahostajnosti a dokázať sa obetovať. Odstrániť pýchu a nahradiť ju pokorou. Len tak sa dokážem pohnúť ďalej. Ak to neurobím, nedostanem sa na koniec a tú poslednú zásuvku nestihnem otvoriť včas.

V tej zvláštnej, poslednej je dar – dar od Boha. Práve narodený Ježiš Kristus, teraz, pre mňa. Svetlo, čo žiari do tmy, aj keď ho zatiaľ ukrývam v zásuvke. Túžim ju otvoriť, nech Ježiš Kristus v nej schovaný môže rozžiarit túto izbu, tento dom i tento svet. Túžim ho držať vo svojej duši, aby tam svietil, lebo v tme sa takéto šuplíky plnia veľmi rýchlo.

Každý z nás má taký svoj vlastný adventný kalendár. Niektorí majú okienka, iní zásuvky či krásne vyšité látkové vrecúška. Niektorí majú okienok viac, iní menej. Jeden je príťažlivý a iný ľahký ako pierko – všetky však majú čosi spoločné – začať treba pri tom prvom, každý sám za seba, otvoriť a rozhodnúť čo s jeho obsahom. Iba tak budeme pripravení otvoriť posledné okienko plné radosti – vzácny dar od Boha - pre teba, pre mňa, pre všetkých.

-zk-

Betlehem v nás

Iste to mnohí poznáte: zo starších fotiek po čase oprášite prach a poviete si: „ako rýchlo ten čas letí...!“ Jedna z piesní, ktoré som kedysi napísala mala tieto myšlienky: ako rýchlo, rýchlo ten čas letí.. v hlave mi zostalo spomienok pár. Pamätáš sa ako sme boli deti? A naše sny, akú mali tvár...?

Vianoce nás vracajú do spomienok. Možno v istom okamihu cítime vôňu maminho či babkinho koláča, alebo čaju; nanovo počujeme hlas a smiech svojich blízkych. Spomienka pripomenie chvíľu, ktorá sa nám hlboko vryla do pamäte. Verím, že vianočné spomienky nám chcú povedať viac... viac ako len pripomenúť okamih. Chcú povedať viac ako len spomenúť si na človeka...

Verím, že vianočné spomienky nás chcú vrátiť k tej najdôležitejšej udalosti, ktorá by sa nikdy nemala stať len spomienkou. Vianoce nás chcú priviesť do Betlehema k malej maštálke, kde sa nebo sklonilo k zemi. Vianoce chcú zastaviť čas a v tom čase zastaviť človeka. Chcú nás priviesť k Ježišovi, k Tomu, ktorý prišiel, aby maril skutky diablove ako o tom svedčí Písmo. O tom, že diabol nie je mýtus svedčia mnohé udalosti okolo nás. A nielen okolo nás. Aj vo vlastných rodinách a osobných životoch sme zažili mnoho utrpenia, bolesti, nepokoja, chaosu a zmätku, rozbrojov a roztržiek, temnoty a hriechu... za tým nie je nik iný ako starý pokušiteľ- diabol.

Pán Ježiš prišiel, aby maril skutky diabla. Prišiel aby zvíťazil nad každým strachom, zmätkom, nepokojom a chaosom. Prišiel, aby zvíťazil nad chorobou, hriechom a dokonca aj nad smrťou. Pán Ježiš prišiel, aby každý kto v Neho uverí, kto Ho prijme, zakúsil vyslobodenie a mal v ňom večný život. Pán Ježiš prišiel, aby maril skutky diablove aj v tvojom živote, aj v tvojej rodine.

Vianoce ťa chcú priviesť za Ježišom... pritom Betlehem nemusí byť len tým geografickým miestom na mape sveta. Betlehem môže byť aj v tvojom vnútri. A príchod Ježiša nemusí byť len historickou udalosťou v dejinách. Ježišov príchod každý z nás môže, dokonca potrebuje prežiť vo svojom vnútri. Čas plynie veľmi rýchlo. Kým môžeš povedať dnes, ešte je čas prijať Ho- Božieho Syna... a uveriť že aj tvoj Spasiteľ.

Dovoľ milý priateľ nech ťa vianočné spomienky, posolstvo Vianoc privedú k Ježišovi.

S láskou

Anna Belanji, zborová farárka

***Hviezda jasná nad Betlemom
zažiarila do noci,
Boh sa sklonil nad človekom
v betlehemskej dieťaťi.
Tá hviezda čo zažiarila
niesla svetlo národom,
čo Boh sľúbil po stáročia,
splnilo sa týmto dňom.***

Drahí bratia a sestry,
podobne ako minulý rok i tieto Vianoce si mnohí hovoríme, ako rok rýchlo prešiel. Ak sa v spomienkach chcem vrátiť do Vianoc svojho detstva, lovím v pamäti s istou nostalgickou slzou v oku, vnímajúc ako rýchlo tie roky prešli. Krásne, ale aj zložité roky môjho detstva, pretože keď som mala 9 rokov môj otec ťažko ochorel, sú už dávno preč, ale vďačné spomienky ostali.

Prípravy na Vianoce sa začali Adventom, ktorý bol časom čakania na príchod Mesiáša – Božieho Syna. Tichý adventný čas, keď sa prestalo s akýmkoľvek zábavami, navodil do našich srdiec aj domovov neopakovateľnú atmosféru pokoja a pokory. „Pripravte Pánovi cestu, vyrovnávajte mu chodníky“ (Mt 3, 2-3) – to sú slová textu, ktoré mám v pamäti dodnes a zaznievali na adventných večeriach, ktoré bývali dvakrát do týždňa a ja som na večierne veľmi rada chodila s mojou mamou. Naše detské srdiečka, neskazené komerciou dnešnej doby sa úprimne tešili najmä na tajomný Štedrý večer a skromný darček pod stromčekom - obyčajne to bol sveter, ktorý mi uplietla moja mama a nejaká sladkosť. Ako deti sme si nevedeli dokonale predstaviť akú veľkú lásku preukázal Boh tomuto svetu, keď poslal na túto zem svojho syna Ježiša Krista.

Konečne nastal vytúžený Štedrý deň u nás. Nastal deň pokoja. V izbe rozvoniaval skromne ozdobený stromček a v kuchyni polievka z domáceho údeného mäsa a klobásy. Slávnostne prestretý stôl, na ktorom nesmel chýbať chlieb, ovocie - jablká, orechy, cesnak, opekance s makom čakal na štedrovečernú večeru. Spievali sme si s mamou koledy a tešili sme sa na večerné Služby Božie, ktoré boli v našom porubčianskom kostole nádherné. Kostol zaplnený do posledného miesta, vôňa smrekov okolo oltára, prítomnosť hasičov, ktorí stáli v uličke medzi lavicami, spevokol a nezabudnuteľný oduševnený spev „Tichá noc“ spievaná v prítomí kostola, zvest' Božieho slova s nádherne zaspievaným žalmom, to sú spomienky, ktoré z mojej mysle nikdy nevymiznú.

Cestou domov som ako dieťa pozerala na oblohu posiatu tisíckami hviezd, či náhodou neuvidím anjelov spievať – Sláva Bohu na výsosti – a verila som, že aj keď ich neuvidím sú určite tam, najmä nad Betlehemom. Ku štedrovečernej večeri sme si sadli po modlitbe a zaspievaní piesne – Radujte sa o kresťania - bola to obľúbená pieseň môjho otca, ktorý pre chorobu už nemohol ísť s nami do kostola. Večera bola skromná, zďaleka nie taká bohatá ako dnes, ale chutila výnimočne. Po večeri nastala radostná chvíľa, pri stromčeku s darčekom, zapálili sa voskové sviečky. Kľakla som si ku stromčeku a skôr ako som mohla zobrať darček som sa musela pomodliť. Niekedy som to musela opakovať aj tri krát. Veľakrát som si darček zobrala skôr ako som sa domodlila, ale môj láskavý otec bol nekompromisný, za čo mu dodnes ďakujem. Naučila som sa, že Božie Slovo a modlitba majú byť v našom živote na prvom mieste. A tak sa to stalo aj druhý deň, na Božie narodenie, prvý sviatok vianočný. Okrem dopoludňajšej návštevy Božieho chrámu a popoludňajších nešporných Služieb Božích, sa trávil deň v tichosti domu, bol to veľmi veľký sviatok. Na návštevy sa chodilo až na druhý sviatok vianočný.

Možno si mnohí, ktorí prečítajú tieto riadky pomyslia, dnes je iná doba. Vianoce sú už pomaly od októbra, svetielkujúce výklady a množstvo vianočného tovaru a keď prídu skutočné Vianoce už sme všetci unavení. A majú pravdu, doba sa mení a my s ňou. Aj my sme sa zmenili, už sme rodičia, starí rodičia. Jediné, čo sa nemení je Pán Boh s jeho láskou k nám, tak veľmi nás miloval a miluje, že poslal na tento svet svojho syna Pána Ježiša Krista. Ježiš Kristus prišiel na tento svet pred dvetisíc rokmi, žil náš život, zvestoval, že človek môže získať aj žiť naplnený život. Ak veríme v Božiu lásku, milosť, v Ježiša Krista jeho Syna tak pochopíme podstatu Vianoc. Nech nám v tom Pán Boh Pomáha.

***„Kristus opustil trón Boží,
Kráľ slávy sa znížil k nám.
Či niet miesta preň na zemi?
Biedna maštal' je mu chrám.
Sláva Bohu na výsosti,
pokoj ľuďom na zemi,
nebies dar v jasličkách leží,
Spasiteľ je nám daný!“***

Prajem Vám, aby ste prežili skutočné Vianoce naplnené Božou láskou a požehnaním.

Marienka Macková

Ked' sa obzrieme späť – alebo čím sme žili od jesene do Vianoc

Jeseň býva časom nových začiatkov – hlavne tých školských. Byť pod ochrannými krídlami nášho Nebeského Otca je tak dôležité. Preto sme na začiatku školského roka mali možnosť priviesť naše deti na slávnostné **mládežnícke Bohoslužby, kde mali možnosť prijať toto vzácne požehnanie** a s ním vykročiť do nového školského roka.

Dorastenci na víkendovej chate v Gerlachove

V jeden jesenný víkend sme sa vybrali na dorasteneckú víkendovku, ktorá sa konala v Gerlachove v termíne od 4.11. - 6.11.2016.

I keď v nezvyčajnom a v netradičnom čase, rozhodli sme sa urobiť víkend pre mladých dorastencov už v prvých mesiacoch školského roka, pretože sme chceli, aby sa viac medzi sebou spoznali - mohli budovať vzťahy medzi sebou ako priateľmi a v prvom rade, aby mohli spoznať Pána Ježiša ešte viac ako predtým. Práve preto sme sa venovali na

chate témam s názvami: „Ten, ktorý.... „Skrze tieto témy sme odkrývali a ozrejmovali Ježišov charakter skrze príbehy z Božieho Slova, ktoré môžeme preniesť do našich každodenných situácií. V prvý večer, sme hovorili a rozmýšľali o Ježišovi ako o Tom, ktorý vracia zrak. V sobotu ráno sme mali tému o Ježišovi, ktorý utišuje búrku, o Tom, ktorý je našou nádejou a záchranou. Ďalej sme pokračovali a rozprávali o Tom, ktorý umýva nohy a je plný odpustenia a lásky. A posledná téma celého víkendu bola o Tom, pre ktorého sa oplatí preraziť strechu.

Celý náš pobyt v Gerlachove sa niesol v príjemnej rodinnej atmosfére, kde sme zažili plno zábavy, ale aj samozrejme veľa vážnych chvíľ, kedy sme sa zamýšľali nad našimi životmi. Keďže sme prežili celý víkend v Tatrách, v sobotu sme boli na výlete na Štrbskom plese, ktorý bol určite nezabudnuteľný pre každého jedného z nás.

Verím, že títo mladí mohli zažiť Otcovu prítomnosť a lásku. Žehnám každému jednému, aby mohol každý deň spoznávať to, že Pán Boh je dobrý a je stále živý. Verím, že Pán Boh vloží do našich srdc ešte väčší hlad po Ňom samotnom a budeme sa spolu s týmito mladými ľuďmi stretávať počas celého roka na dorastových stretnutiach každý piatok a ak Pán Boh dá na jarnej spoločnej chate.

☺ Sima Čúzyová

Jeseň bola časom celkom nového štartu – našej cirkevnej materskej škôlky.

Spustiť do prevádzky akékoľvek zariadenie nie je jednoduché. Platí to aj v prípade cirkevnej materskej školy, kde treba mať nielen odvahu, a dodržiavať predpisy, ale hlavne - treba mať dôveru v živého Boha a všetky svoje úmysly vkladať do Jeho rúk. Pred touto novou výzvou sme stáli v jeseni a teraz, vďaka Pánu Bohu a obetavým ľuďom, naša cirkevná materská škola žije. O krátky rozhovor sme poprosili p. učiteľku Mgr. Radku Badinkovú, poverenú vedením MŠ.

1. Počas slávnostných Služieb Božích, ktoré sa konali v auguste 2016, pri príležitosti posvätenia materskej školy, sme sa mali možnosť trochu s Vami zoznámiť. Ako sa Vám podarilo zoznámiť sa s novou škôlkou?

S vašou materskou školou sa ešte stále zoznamujem. Vzhľadom k tomu, že ide o novootvorenú materskú školu, z pozície vedenia školy sa aj ja ešte veľa učím, a to hlavne po stránke organizačnej, aby som bola schopná všetko uviesť do správneho a plynulého fungovania.

2. Ako hodnotíte prvé mesiace činnosti cirkevnej materskej školy?

Sú za nami už pomaly štyri mesiace fungovania a ja vidím veľký posun oproti tomu, ako sme v septembri začínali. Aj my ako samotní zamestnanci sme sa navzájom spoznávali, detičky sa zoznamovali tiež s novými kamarátmi, prostredím. V niektorých prípadoch boli dni sprevádzané plačom a smútkom za maminkami, rodičmi. No postupne detičky našli miesto v tejto škôlke a ich smútok sa zmenil na radosť. V modlitbe a odovzdaní Bohu sme to zvládli a môžeme sa tešiť na to, čo má Pán Boh pre nás pripravené ďalej.

3. Kto sú teda naši historicky prví škôlkári?

K dnešnému dňu máme zapísaných 19 detí. Z toho je 15 chlapcov a 4 dievčatá. Detičky sú vo veku od 2 do 6 rokov.

Historicky prvými škôlkarmi sú:

Alžbeta Belanji, Michal Belanji, Adam Gera, Marek Handrk, Matej Handrk, Lukáš Lehotský, Karin Matfiak, Marcel Meczynski, Šimon Félix Pálenčík, Noah Soukup, Miroslava Tomková, Samuel Protuš, Jakub David, Šimon David, Nela Davidová, Ondrej Navrátil, Hugo Pitřík, Adam Pavúk, Šimon Pavúk.

4. Aké sú Vaše plány pre druhý polrok prvého školského roka ?

Naším hlavným plánom je pracovať tak, aby sme mohli vychádzať s detičkami aj do tohto mesta a budovať vzájomnú spoluprácu, či už s inými materskými školami, ale hlavne s cirkevným zborom, rodičmi, starými rodičmi. Aby naša materská škola bola rodinného charakteru, aby sme mohli spolu tráviť chvíle nie len v materskej škole ale aj mimo nej, či už na spoločných akciách, výstupeniach alebo výletoch.

Ďakujeme za rozhovor a celému kolektívu zamestnancov prajeme veľa Božieho požehnania, múdrosti a trpezlivosti pri vedení našich malých škôlkárov.

-zk-

Dňa 16.11.2016 sme medzi sebou privítali Curta Westmana, nášho nórskeho priateľa – evanjelického farára a pracovníka evanjelickej misie - spolu s jeho manželkou. Našich vzácných hostí privítal brat dozorca Janko Pavlík. Brat Curt Westman nám poslúžil Slovom Božím na tému: Rozhodol som sa ísť za Ježišom (I have decided to follow Jesus). Brat Curt otvorili svoje srdce a s veľkou láskou a úprimnosťou sa podelil s nami o svedectvo svojho života, od ranného detstva až po súčasnosť. Všetkých prítomných sa svojim slovom veľmi dotkol a povzbudil nás k životu viery a nasledovania Pána Ježiša Krista nielen v radoosti ale aj v utrpení. Jeho myšlienky do Slovenského jazyka prekladal br. farár Michal Belanji. Súčasťou tohto stretnutia boli aj chvály a modlitby. Hudobne nám poslúžili bratia Janko Pavlík, Ivan Plachtinský a sestra farárka Anna Belanji. Spoločne sme sa modlili a symbolicky zaspievali aj pieseň Rozhodol som sa ísť za Ježišom... Na záver sme prijali požehnanie od br. Curta Westmana. Nasledovali rozhovory

s manželmi Westmanovcami i medzi sebou navzájom. Tieto chvíle v rozhovoroch a vo vzájomnom zdieľaní sa nám prijímalo občerstvenie, ktoré s láskou pripravili naše vzácné sestričky, za čo im úprimne ďakujeme.

Tohto milého stretnutia sa zúčastnilo viac než päťdesiat ľudí z Liptovského Hrádku i okolitých cirkevných zborov.

Pánu Bohu ďakujeme za tento výnimočný čas.

Ivetka Čupková

Dňa 4.12.2016 sme spolu prežili príjemné dve hodinky na Adventnom stretnutí žien.

Tejto krásnej myšlienky sa chopila naša vzácna Ľubka Plachtinská. Spolu s Jankou Plachtinskou a s. farárkou sa podieľala aj na tvorbe programu. S výzdobou pomohli i ostatné dievčatá z mládeže. A tak sa naše mladšie žienky postarali o tie staršie. Stretnutie sa mnohým z nás stalo nielen časom milých stretnutí s ostatnými, ale aj povzbudením, lebo bolo naplnené myšlienkami o tom, že Pán Boh je s nami, prináša nám slobodu a radosť aj vo chvíľach, keď sa cítime opustené, pod tlakom či v problémoch. Slovo, ktorým nás povzbudila sestra farárka Anička Činčuráková - Tipulová bolo pretkávané modlitbami a piesňami na oslavu nášho Boha. Slovom sa prihovorila aj naša sestra farárka Anička Belanji. Svedectvom zo svojho života nás povzbudila s. Zuzana Karabínová. Milou hravou aktivitou nás prekvapila s. Janka Janigová. Po oficiálnom programe nasledovali spoločné rozhovory pri čajíku a koláčikoch. Za milé občerstvenie ďakujeme šikovným rukám našich sestier.

Ďakujeme za krásnu myšlienku zorganizovať toto stretnutie i všetku námahu s tým spojenú. Ďakujeme aj za piesne Ľubke, Maťke, Samkovi, za projekciu a zvuk Adymu a Lukymu. Vďaka Pánu Bohu za tieto vzácne chvíle.

-zk-

Vianoce za hranicami Slovenska

V auguste 2016 členovia nášho cirkevného zboru mali možnosť prežiť niekoľko dní s našimi bratmi a sestrami v Nórsku. Bol to požehnaný čas, plný duchovných aktivít, rozhovorov o ich i našich životoch, hodnotách, histórii i spôsobe života v oboch krajinách. Tém na rozhovory bolo veľa a všetky sa nestihli vyčerpať. Preto ma napadla myšlienka napísať našim vzácnym priateľom do Nórska a poprosiť ich, aby nám priblížili ako vyzerajú Vianoce u nich doma. Či sú podobné alebo úplne odlišné než tie naše. S napätím som čakala na ich reakciu. Nakoniec mi od radosti podskočilo srdce, lebo náš záujem o nich ich veľmi potešil a naši domáci, Ragnhild a Reidar Naerland, nám všetkým s láskou poslali nasledujúce riadky.

Julehilsen fra Stokke, og samtidig et lite innblikk i hvordan vi feirer jul hos oss

(Preklad: Vianočný pozdrav zo Stokke a krátke priblíženie toho, ako trávime Vianoce)

„Ó, Vianoce so svojim šťastím a detskou radosťou, vitajte!“ Takéto piesne spievame počas vianočného obdobia z hĺbky našich srdc a väčšina Nórov to skutočne tak cíti – čakáme na Vianoce - ako deti tak i dospelí - a prajeme si privítať ich v našich domovoch. Nie sú to pre nás len prázdniny s množstvom zvykov ale aj Vianoce so svojimi kresťanskými tradíciami. Prirodzene, pred Vianocami je Advent. Je to veľmi, veľmi dôležitý čas - ako doma tak i v kostole. Počas tohto obdobia prípravy sa snažíme nájsť pokoj. Pripravujeme kresťanské koncerty s vianočným posolstvom, stretáme sa v kostoloch, modlíme sa vo svojich domovoch, ktoré rozsvietime sviečkami, spievame si a sme spolu. Žiaľ, v poslednom období je omnoho ťažšie prinášať kresťanské posolstvo Vianoc medzi deti v škôlkach a školách. Pred časom to bolo povolené, ale už dlhšie to možné nie je. Je to preto, že musíme rešpektovať ostatných veriacich z ostatných náboženstiev (aj nekresťanských). Každoročne je to veľká výzva - ak kdekoľvek pre školopovinné deti povolia spoluúčasť na bohoslužbách pre školy. Cirkevné zbory to vždy veľmi radi privítajú.

„Christmas Eve“ (Štedrý deň) 24.12. sa už dlhší čas viac a viac stáva tým „veľkým“ dňom kedy je čas navštíviť kostol. V minulosti to bol hlavne Prvý sviatok vianočný 25.12., ale teraz to už tak nie je. Na Štedrý deň poobede mnohí ani neprídu do kostola - zažiť spoločenstvo, počuť vianočné evanjelium, spievať obľúbené vianočné piesne. Niektoré zbory majú v tento deň viac bohoslužieb, v Stokke je zvyčajne jedna o 16.00 hod. a končí pred 17.00 hod. Keď kostolné zvony odbijú celú hodinu, začínajú Vianoce. V Prvý sviatok vianočný máme bohoslužbu o 11.00 hod. Na Druhý sviatok vianočný býva bohoslužba v niektorom z iných kostolov. V tretí vianočný deň býva na mnohých miestach tradičná vianočná slávnosť. Sú to zábavné a radostné chvíle pre všetky generácie. Väčšinou to pripravujú ľudia z Nedeľnej školy a všetci tak spolu prežijeme pekný čas.

Vianočná „slávnosť“ v našich domovoch začína keď sa vrátíme z kostola o 17.00 hod. Kde sú malé deti tak samozrejme aj skôr. Ešte počas dňa robíme posledné prípravy vianočnej večere, pripravujeme prekvapenia pre svojich blízkych, prípadne dodekorujeme svoje domácnosti. Vo svojich domov privítame starých rodičov z oboch strán, ďalších členov rodiny, priateľov, ktorí nemajú s kým byť počas Vianoc. V našom menu nesmie chýbať rebierko a klobásky, nórske mäsové guľky, kyslá kapusta, zemiaky a dobrá omáčka. Ako

dezert mávame ryžu s krémom, ktorý v tento špeciálny večer vždy obsahuje jednu mandľu. Ten, kto nájde mandľu vo svojom dezerte vyhrá darček. Každý zje o trochu viac, než by skutočne chcel, lebo túži nájsť práve tú mandľu. Po večeri si čítame vianočné evanjelium (Lukáš, 2). Je to pre nás veľmi dôležité. Keď dočítame, spievame si vianočné koledy ako napríklad: „Každý „Christmas Eve“ (Štedrý deň) som tak naplnený radosťou, pretože je to deň, keď sa narodil Ježiš.“ No a potom je čas na vianočné darčeky. Na to sa veľmi tešia deti. Keď rozbaľujú darčeky, ostatní sú chvíľu ticho, čakajú kto čo dostal. Pre mnohých je žiaľ práve toto vrchol večera. Prichádza čas na kávu. Ku káve pečieme tradične 7 druhov suchých, trvanlivých koláčikov. V rodinách sa pečú niekoľko dní počas adventu a tak sa stihne naplniť veľa krabíc. Deti sa hrajú so svojimi novými darčekom a dospelí pijú kávu, jedia koláčky, sladkosti, marcipán a ovocie.

V Nórsku máme tradíciu, že chodíme okolo vianočného stromčeka a spievame spolu staré vianočné koledy. Chytíme sa za ruky a vytvoríme kruh. Keď nás je málo, na pomoc si vezmeme plyšového macka alebo bábiku. V krabičke máme pripravené tri piesne, ktoré vyberáme a postupne spievame. Je to príjemné, nielen pre deti. Každý cíti bezpečie, radosť a vďačnosť, keď sa spolu držíme za ruky a spievame. V porovnaní s minulosťou máme tak veľa materiálnych vecí. V minulosti sme sa viac snažili byť spokojní s tým, čo máme aj keď toho bolo málo. Keď budeme klásť väčší dôraz na charitu a starostlivosť o druhých, môžu byť pre mnohých Vianoce menej osamelé a sklúčujúce. Pre nás sú Vianoce tým najkrajším dňom v roku – pretože sa narodil Ježiš – ako náš najlepší priateľ a Spasiteľ!

Reidar a Ragnnild Nareland (Stokke, Nórsko)

preklad -zk-

Najkrajšie Vianoce

Pri predstave tých najkrajších Vianoc mám v spomienkach čriepky rôznych výnimočných chvíľ, v rôznych obdobiach môjho života. V mysli sa mi vynoria Vianoce, keď sa narodil môj brat. Vianočný čas, keď sme sa učili lyžovať na kopci za domom či objavovali zamrznuté koryto rieky a prechádzali po mrazom vymaľovanom ľade. Večer, keď sme dostali nafukovací čln a otepľovačky – a takto vyobliekaní sedeli v tom člne ako najšťastnejšie deti na svete. Vianoce, keď sa pokazila pec a Štedrý deň bol prvým dňom keď sme kúrili – to teplo bolo pre nás najväčším darom. Vianoce, keď sme potme kráčali do nášho dreveného kostola vo Sv. Kríži, v ktorom býva chladnejšie než von a napriek tomu sme nezamrzli, lebo nás hriali teplé ruky rodičov a ich láska. Vianoce, keď starký lámal tvrdými rukami krehké oblátky. Vianoce, keď sa ocko vrátil domov z nemocnice po ťažkej operácii. Vianoce, ktoré som po prvýkrát zažila ako manželka, či chvíľa, keď sme v tej slávnostnej atmosfére objímali svoje prvé dieťa (a neskôr aj to druhé). Ako som rástla a dospievala, tým zapamätateľným pre mňa bolo vždy niečo iné, no vždy mali pre mňa Vianoce aj duchovný rozmer - odkedy som ho ako dieťa bola schopná vnímať.

Pri týchto spomienkach sa mi v mysli sa mi odvíja film, v ktorom kráčam zasneženým chodníkom za dedinou. Od chladu ma štípu líca a sneh vŕzga pod nohami. Dávno sa zotmeló a vo svetle pouličných lúč vidieť ako ticho padá sneh. Moje kroky smerujú domov. Na miesto, kde je príjemne teplo. Oči nášho domu žiaria do tmy a jemne osvecujú sneh v záhrade. Dnu je pokoj. Nikto sa nikam neponáhl'a a celý dom vonia vanilkou a orechmi. Idem k svojim rodičom. Celá táto zimná scenéria, atmosféra decembrového večera by nemala cenu bez toho cieľa, bez miesta, na ktoré sa veľmi teším, bez miesta, kde sa cítim v bezpečí a prijatá – v objatí mojich milujúcich rodičov.

Dá sa to však nanovo prežiť aj dnes? Keď život prináša veľa konfliktov, zranení a nedopovedaných viet? Keď berie preč ideály a našich najbližších? Keď miesto magického čara Vianoc prichádza stres a nervozita? Byť nervózni a sťažovať sa - to s ľahkosťou dokážeme snád' všetci. Ale aby vd'áčný za každú prežitú chvíľu, každý nádych či Boží dotyk, na to treba pokoriť pýchu v nás. Dať smer vlastným krokom. Život je cesta, po ktorej ideme. Vydávame sa na rôzne dobrodružné výlety pri ktorých však treba myslieť na návrat. Domov. Z mrazivej zimy do tepla. Z tmy do svetla. Z nebezpečného sveta do bezpečia - domov, tam, kde sme prijatí bez výčitiek, kde sme milovaní. Späť k svojej rodine a k svojmu Otcovi.

S Ním budú výnimočné nielen tieto Vianoce, ale všetky – i tie zdanlivo najobyčajnejšie dni.

-zk-

Modlitby do roku 2017

Jedinečný obraz sa otvára, keď mi niekedy zaletia k jednotlivým častiam okien vpravo, vľavo alebo uprostred oltára v chráme.

Vidieť oblohu, modrú... popretkávanú oblakmi... hmlistú.... alebo zamračenú... stojace alebo kymácajúce sa vrcholky stromov, štíty striech domov alebo, ...občas sa naskytne pohľad na letiaceho vtáčika ako máva v povetrí svojimi krídelkami.

Pohľad z okna – aký malý priestor.

Nový, iný rozmer vnímania okolitého sveta je vonku za dverami, či niekde na vyvýšenom mieste. A predsa je to len zlomok toho, čo môžu vidieť naše oči, či počuť naše uši.

A tu nevdojak spontánne prichádza na **pomoc modlitba** - túžba chvály a poďakovania sa Bohu za lásku, radosť, domov tu na zemi, prosba za blízkych, chorých, trpiacich.

V tichej odovzdanosti vstúpiť do Božej prítomnosti a vyznať
- si môj Boh...

Vo vzácnom rozhovore v intimite pred Bohom odkryť pravdu o sebe:

- zastaviť sa
- rozjímať
- prijať Božie napomenutie
- odpočinúť si
- prijať krásne, dobré, obohacujúce
- zložiť ničujúce a zotročujúce

Vlastička Jančiová

V Božom slove sa píše:

„Ľud môj však, ktorý je pomenovaný po mne, sa pokorí, bude sa modliť, hľadať moju tvár a odvráti sa od svojich zlých ciest. Vyslyším ho z neba odpustím mu hriech a jeho krajinu vyľiečim“ (2. Kronická 7, 14)

A preto sa modlitebné spoločenstvo v našom zbore stretáva nepretržite už 26 rokov. Mnohé naše sestry už nie sú medzi nami. V modlitbách chceme pokračovať aj v budúcom roku.

Chceme sa modliť za tieto oblasti:

1. za naše osobné životy, aby sa naša láska viac a viac rozhojňovala v pravej známosti a v každej skúsenosti, aby sme boli schopní rozoznávať čo je hlavné (Fil.1 9-11).
2. za náš cirkevný zbor, aby Božie slovo padlo do úrodnej pôdy ľudských srdiec a rodilo viacnásobnú úrodu, aby sme sa vedeli zjednotiť v láske a aby sme hľadali kráľovstvo Božie!
3. za požehnanie všetkých zložiek zboru
4. za duchovných pastierov zboru, aby ľudia mohli osobne spoznať Pána Ježiša Krista a odovzdali mu svoje životy, lebo jeho vôľou je, aby všetci boli spasení
5. za chorých a ľudí, ktorí sú v problémoch
6. za školy a učiteľov.

Ďakujeme Bohu za mnohé vypočuté modlitby, Jeho milosť a požehnanie, lebo je verný vo svojom slove, skrze ktoré ho poznávame ako milujúceho otca.

Naším prianím je, aby ľudia nášho zboru zatúžili sa modliť. Aj Žalm 32 nás k tomu povzbudzuje.

Je napísané: Preto nech sa Ti modlí každý zbožný v čase keď Ťa možno nájsť.

Mimo dosahu modlitby leží len to, čo leží mimo Božej vôle.

sestry z MS - Mílotka Halková, Janka Janigová, Danko Fronková

*Chcem sa modliť za Božiu múdrosť a vedenie v každý deň a v každej oblasti.
Nech hľadám najprv Božie kráľovstvo a potom všetko ostatné.*

Nika Kočtúchová

Modlím sa a chcem sa modliť, aby sme skutočne verili, že Pán Boh naozaj koná, a aby sme skutočne zachovávali Slovo a milovali Jeho Slovo. Chcem sa modliť za Kráľovu Lehotu, kde slúžim a verím, že Pán Boh má pripravené veci aj pre tú dedinku a to isté - modlím sa aj za náš zbor, naše mesto a nás všetkých. Veľmi si uvedomujem a poslednú dobu žijem veršom zo Židom 13,12-13, ktorý mi nedá spávať. Chcem sa modliť za to, aby sme tieto verše skutočne žili a milovali ich. Cítim, že Božie Slovo ma jasne vyzýva k tomu, aby som sa nesnažil pritiahnuť Ježiša do svojho života a urobiť Ho Pánom, ale On je Pánom a tam kde je On chcem byť aj ja, nech to stojí čokoľvek. Jednoducho chcem byť ako Ježiš a byť tam, kde je On, ak Ho odmietajú, odmietajú aj mňa. Modlím sa, nech sme odvážni vystúpiť zo svojho bezpečia, zo svojho komfortu, zo svojej teológie, majme túžbu všetko to zanechať a ísť za Ježišom. Nechcem na nič a nikoho hrať a veľa toho neviem, nie som veľký znalec Písma, len chcem byť tam, kde je Pán Ježiš a chcem byť ako On.

Michal Žufaj

Chceme ĎAKOVAŤ Oteckovi nebeskému za to, že sme Jeho milované deti.

Chceme Mu ĎAKOVAŤ za všetko, čo pre nás robí každý jeden deň, ako sa dokonale o nás stará. Chceme ĎAKOVAŤ za naše deti a PROSIŤ o ich ochranu a duchovný rast. Chceme PROSIŤ o vedenie Duchom Svätým v rozhodnutiach ohľadom smerovania našich životov i životov našich blízkych. Chceme PROSIŤ o uzdravenie vzťahov v manželstvách, rodinách i zbore. Chceme PROSIŤ, aby sme prinášali ovocie viery v našich rodinách, školách a zamestnaniach.

Katka a Ivetka Čupkové

Túžim po tom, nech sa môžem každý deň nádejať v Pána Ježiša a trpezlivo očakávať na Neho, aj keď nevidím kadiaľ ďalej ísť. Chcem, aby som každý deň nad všetkými situáciami v mojom živote, ktoré možno niekedy nevyzerajú najlepšie a sú ťažké, dôverovala Slovu Božiemu, kde je napísané, že milujúcim Boha všetky veci slúži na dobré.

Simonka Čúzyová

Na sklonku roka

Starostlivo pripísal posledné číslo. V úhl'adných číslach sa skrýval jeho pokoj a nadhľad.

Robil to už mnoho rokov. Z niektorých čísel sa tešil, pri iných sa mu vkrádala neistota, nepokoj a o-a obavy.

Aj v tomto roku museli v lese vyťažiť viac ako očakával.

Keď viedol evidenciu, v mysli sa mu premietali udalosti z tohto roku. Všetci sa tak veľmi usilovali po celý rok. Sú pripravení na koniec roka. Všetko je starostlivo urobené. Zvyšok už musia nechať na ďalšie obdobie.

Vyšiel na dvor. Na zrube lesnej správy sa svietilo už iba v jeho okne. Mesiak bol úzky a z tmavnúcej oblohy prebleskla hviezda. Ochladilo sa.

V tej chvíli pocítil osamotenosť. Predtým sa k večeru zastavil poštár. S ním sa veselšie kráčalo lesom domov. Dnes sa naozaj cítil stratený, zabudnutý. Zatúžil po Bohu. Po jeho blízkosti. Nájsť ten pevný bod, o ktorý sa môže oprieť, ktorý mu roky ukazoval cestu, dával radosť. Už ani nevie, kedy sa to vytratilo z jeho života.

Kľakol do snehu. Plakal.

Milí bratia a sestry, mnohé by som chcel vypovedať.

To, že mnoho večerov som túžil po Kristovi a po vašej blízkosti. To, že mnohokrát som bol zahanbený a mnohokrát povzbudený. To, že mnoho vecí zjavených v mojom živote sa udialo prostredníctvom Vás. To, že najcennejšie čo v živote mám, je Božia blízkosť.

V tejto chvíli prosím, aby Božie svetlo prenikalo do každého z nás.

Prosím Ježiša Krista, za ľudí, ktorí zostali zranení a bez našej pomoci, stratení a prehliadnutí, slabí bez povzbudenia a posilnenia, aby si sa postaral o nás ako pastier uprostred svojho rozptýleného stáda.

Ján Pavlík, zborový dozorca

Milé deti!

Príbeh Vianoc je príbehom neochabujúcej Božej lásky k nám.

VĎAKA *Betlehemu*

MÁME SPASITEĽA, ZÁCHRANCU
A VOLÁ SA
JEŽIŠ.

BOH VIE,
AKÉ JE BYŤ ČLOVEKOM.

VĎAKA *Betlehemu*

MÁME V NEBI _ _ _ _ _.

V osemsmerovke vyčiarknite nasledujúce slová:

ANJEL, BOH, DAR, DIEŤA, HERODES, HVIEZDA, JASLE JEŽIŠ,
JOZEF, MÁRIA, MUDRCI, OTEC, SYN, ZEM

Z neprečiarknutých písmen doplňte vyššie uvedený text z knihy
Vďaka Betlehemu od Maxa Lucada z vydavateľstva Kumran.

A	Ť	E	I	D	P	S	M	R	A
N	J	A	S	L	E	Á	J	I	D
J	I	J	A	D	R	D	E	C	Z
E	T	E	O	I	L	A	Ž	R	E
L	M	R	A	Z	N	R	I	D	I
A	E	B	O	H	E	Y	Š	U	V
H	Z	O	T	E	C	F	S	M	H

Dnes prišla spása do tohto domu.

Luk 19, 9

Nech je požehnaný každý tvoj
krok, tvoja rodina i tvoj dom!

Zatvor knihu a neľutuj to, čo tento
rok vzal. V pokoji vykroč do
nového roka. Smelo a s dôverou
– lebo On sa o teba postará.

V mene svojom ako i v mene cirkevného zboru v Liptovskom Hrádku ti prajem
požehnaný celý rok 2017

Zuzana Karabínová

Pod'akovanie

*patri všetkým tým, ktorí svojou trochou prispeli k vydávaniu nášho občasníka aj
v tomto roku – textíkom, fotkou, finančným príspevkom, dobrým nápadom či
pomocou pri skladaní každého vydaného čísla.*

Ďakujeme aj firme ESOX – PLAST, s.r.o. za ich finančný príspevok, vďaka
ktorému sme mohli vytlačiť toto číslo.

Dôležité kontakty:

ECAV cirkevný zbor Liptovský Hrádok, Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji, tel. kontakt: 0918 828 050

V prípade potreby prislúženia Večere Pánovej doma, starším, chorým či
v nemocniciach, ako aj pri potrebe osobnej spovede či modlitebnej podpory,
s dôverou kontaktujte s. farárku

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku
Liptovský Hrádok. Náklad 200 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z.Karabínová, M.Gabčová, A. Belanji a ostatní
autori uvedení pod jednotlivými príspevkami